

linger. Vi have set, medens vi behandlede disse Lovforslag, baade i Folketinget og i Landstinget, hvor famlende man har staaet over for, hvordan man skulde danne disse Menighedsraad, hvor famlende man har staaet over for de Erklæringer, der skulde afgives dels af de valgbare dels af Medlemmerne af Menighedsraadene. Det vil da have stor Betydning, at vi nu i Praksis faa det prøvet ude i Befolkningen. Det vil blive til Gavn baade for det kirkelige Udvalg og ogsaa for Rigsdagen, naar den en Gang skal have med disse Spørgsmaal at gøre. Loven om Menighedsraad er jo ogsaa kun foreløbig, saa der er ikke mindste Fare ved at prøve, hvordan denne Sag kan udvikle sig.

Naar det bestemmes, at Ministeren kan spørge Menighedsraadene ved Præstembeders Besættelse, vil jeg fremhæve, at det vil være heldigt, om Ministeren ogsaa bruger denne Bemyndigelse for at indhente Erfaringer om, hvorledes det slaar an omkring i Menighederne og bliver modtaget ude i Befolkningen, og det vil sikkert ogsaa være til Gavn for det kommende kirkelige Udvalg og for de lovgivende Forsamlinger og tjene dem til Efterretning, naar de en Gang skulle have disse Sager for igen.

Med disse korte Bemærkninger vil jeg derfor anbefale at stemme for disse Forslag, idet Loven om Brugen af Kirkerne og Valgmenighedsloven i og for sig ere gode og store Fremskridt, langt større, end jeg havde turdet vente i Fjor, da jeg saa den Modstand, disse kirkelige Lovforslag mødte fra anden Side. Jeg maa altsaa sige, at som det nu har udviklet sig og som Helhed betragtet, er jeg glad ved, at man er naaet saa langt frem, som man er. Jeg vil med Glæde stemme for disse Forslag.

Svendsen: Det skal kun være et Par korte Bemærkninger til den højtærede Minister, jeg vil fremføre. Det lod til, at den ærede Minister undrede sig over, at jeg havde villet omtale den Sag, jeg berørte. Deri kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister, thi efter mine politiske Begreber har jeg altid ment og mener endnu — og deri tror jeg ogsaa at være i Overensstemmelse med den almindelige Folkestemning her i vort Land —, at den Fremgangsmaade, som ikke er os ubekendt fra mange andre Lande, at Embedsbesættelser benyttes af Administrationen til at slaa politiske Handeler af, er forkastelig, og jeg mener, som før sagt, at

en Minister maa være tilfreds med at faa Lejlighed til at dementere et Rygte i den Retning. Det er det, jeg har villet give den højtærede Minister Lejlighed til i Dag. Jeg mener, at hverken Regeringen eller Rigsdagen ere tjente med, om et saadant Rygte skulde have Lov til uantastet at passere og brede sig rundt omkring i Landet.

Den højtærede Minister svarede, saa vidt jeg forstod ham ret, at Udsættelsen af den omtalte Embedsbesættelse ikke stod i nogen som helst Forbindelse med det foreliggende Kirkelovkompromis, men at den beroede paa, at vedkommende Assistent, Goos, tillige var Fængselsinspektør. Der var blevet ført en hel Del Forhandlinger om, hvorvidt dette kunde forenes med Stillingen som Fuldmægtig. Jeg skal aldeles ikke blande mig i disse Forhold, fordi jeg ikke har noget Kendskab til, om Foreningen af Stillingerne er mere vanskelig for en Fuldmægtig end for en Assistent, men jeg mener, at, for at dette Rygte kan blive dementeret saa kraftigt, som det efter min Formening bør, var det ønskeligt, om den højtærede Minister paa en eller anden Maade vilde klargøre for Befolkningen, at den Tid, som er gaaet, ikke har noget som helst med Kirkelovkompromis'et at gøre, men at det har været nødvendigt for at komme til et Resultat med Hensyn til vedkommende Embedsmands Stilling paa de to forskellige Omraader. Det tror jeg, at baade den højtærede Minister, Regeringen og Rigsdagen ville være tjente med, for at Sagen kan komme til at staa saa klart belyst som muligt. Det har været Hensigten med den Forespørgsel, jeg rettede til den højtærede Minister, og det vilde inderlig glæde mig, om Rygtet kunde blive slaaet saa kraftigt til Jorden, som det efter min Mening fortjener baade for Regeringens og Rigsdagens Æres Skyld.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Der er nu kommet Udtalelser fra forskellige Sider om de foreliggende Lovforslags Betydning. Der har ikke været fuld Enighed om deres Betydning. Enkelte Talere have udtalt sig paa en Maade, som viste, at man saa med nogen Usikkerhed paa det her nærmest foreliggende Lovforslag. Det er i og for sig ikke uforstaaeligt, thi her staa vi over for noget hidtil uprøvet, noget, som nu skal træde ud i Livet. Men naar der blev sagt af en Taler, det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds